Despre campionatul republican de atletism pe echipe reprezentative de regiuni

Intre competițiile interne ale atletismului, campionatul republican pe echipe reprezentative de regiuni este, fără discuție, cel mai important. Această competiție, cu larg caracter de mase, a oferit cel mai bun prilej să se constate nivelul atins in dezvoltarea atletismului pe toată întinderea țării; să se vadă — pe baza rezultatelor concrete — unde s-a muncit bine pentru cuprinderea intr-o activitate organizată și continuă a unor mase mereu mai largi de tineri și tinere; unde se acordă importanța cuvenită problemelor atît de complexe ale selecției și pregătirii elementelor de perspectivă. In același timp, competiția a arătat clar forța organizatorică a comisiilor regionale și raionale de atletism, sprijinul și îndrumarea consiliilor UCFS; aportul pe care-l aduc cluburile și asociațiile sportive la dezvoltarea atletismului nostru, în lumina sarcinilor cuprinse în documentele Conferinței pe țară a UCFS; munca de fiecare zi a antrenorilor, profesorilor de educație fizică pentru ridicarea măiestriei atleților noștri, pentru descoperirea și formarea de noi elemente tinere și talentate. In sfîrșit, această competiție, dată fiind amploarea ei și largul ei caracter de mase, a reprezentat o adevărată sinteză a activității desfășurate, în anul 1963 pe tărîmul atletismului.

EDIȚIA A II-a A FOST SUPERIOARĂ CELEI PRECEDENTE

Introdus în anul 1962 în sistemul nostru competițional, campionatul republican de atletism pe echipe reprezentative de regiuni a răspuns — în general — obiectivelor care au stat la baza organizării lui. Cu experiența acumulată în urmă cu un an, s-a trecut la organizarea, în 1963, a ediției a II-a a acestei competiții.

Incercînd să facem o analiză a modului in care s-au desfășurat întrecerile din acest an, vom consemna de la bun inceput faptul că ediția a II-a a campionatului a fost superioară celei precedente:

- In intreceri au fost angrenați mai mulți participanți (anul acesta, numai la finalele de la Constanța au luat parte peste 1200 de sportivi, iar in fazele preliminare au evoluat alte cîteva mii).
- La 20 de probe din 27 au fost înregistrate performanțe superioare celor din 1962, atît în ceea ce privește rezultatele primilor clasați, cît și media generală. La unele probe, de exemplu, media rezultatelor primilor 6 clasați din acest an a fost superioară performanței ciștigătorului din 1962: **110 mg 14,86 sec — 15,6 sec; 100 m 10,7 sec — 10,9 sec; ciocan 54,50 m — 51,29 m; disc fete 43,37 m — 37,95 m etc.**
- La întrecerile etapei finale au fost stabilite trei recorduri republicane; două la seniori (110 mg — **V. Jurcă** 14,3 și ciocan- **C. Drăgulescu** 65,55 m) și unul la juniori (100 m — **M. Isbășescu** 10,7 sec., rec. egalat). In 1962 nu a fost stabilit nici un record republican.
- In cadrul concursurilor ediției a II-a a campionatului pe echipe au fost corectate și egalate 28 de recorduri regionale.
- Baza de selecționare a echipelor reprezentative de regiuni a fost mai largă decît in 1962, fiind luați în evidență un număr mare de atleți și atlete.

OGLINDA MUNCII

Intrecerile finale ale campionatului regiunilor, desfășurate la Constanța în zilele de 19—20 și 26—27 octombrie, au stabilit următorul clasament general pe anul 1963:

FINALA I

	total	bărbați	femei
1. Buc. r. 16 Febr.	52 088	33 813	18 275
2. Buc. r. 1 Mai	44 598	28 934	15 664
3. Brașov	42 935	26 263	16 672
4. Banat	42 653	28 062	14 691
5. Cluj	38 775	25 766	13 009
6. Ploiești	38 362	24 331	14 031
7. Crișana	36 732	20 787	15 945
8. Iași	34 944	23 121	11 823
9. Buc. r. V.I. Lenin	34 78[illegible]	21 045	13 742
10. Dobrogea	34 271	19 907	14 364
11. Argeș	33 673	18 232	15 441
12. Bacău	32 933	19 653	13 280
13. Mureș-A. M.	30 950	17 544	13 406

FINALA A II-A

	total	bărbați	femei
14. Buc. r. 23 Aug.	40298	24 085	16 213
15. Buc. r. 30 Decem.	34 475	20 427	14 048
16. Galați	31 568	20 726	10 842
17. Buc. r. G. R.	33 832	21 776	12 056
18. Hunedoara	31 400	20 492	10 908
19. Oltenia	30 806	18 133	12 673
20. Reg. București	27 708	16 058	11 650
21. Maramureș	26 984	16 802	10 182
22. Suceava	25 049	14 645	10 404

Din clasament lipsesc echipele raioanelor bucureștene Tudor Vladimirescu (club raional) și Nicolae Bălcescu (club raional Unirea) care n-au reușit să se califice pentru etapa finală!

Bucureștenii au dominat și în acest an întrecerile. Echipa raionului 16 Februarie (alcătuită din atleți de la cluburile Steaua și Știința) a obținut o victorie clară. La această victorie facilă a contribuit însă și faptul că principala adversară (raionul 1 Mai—Dinamo) a avut indisponibili o serie de atleți (Barabaș, Vamoș, Mihali etc.).

O frumoasă comportare au avut atleți din reprezentativa Brașovului, care au ocupat locul III în clasamentul general, la capătul unei lupte strînse cu sportivii din echipa Banatului. In schimb, apreciem ca nesatisfăcătoare evoluția atleților Clujeni, clasați pe locul V. Nu atît locul ocupat de ei apare ca nesatisfăcător, cît mai ales punctajul realizat de 38775, care e departe de așteptări.

In progres față de anul trecut s-au prezentat formațiile regiunilor Ploiești, Crișana, Iași, Galați și Hunedoara. Mai slab au evoluat cei din Bacău, Argeș și Mureș-Autonomă Maghiară, iar echipele regiunilor București, Maramureș și Suceava mai au încă multe de făcut.

Iată acum un tabel sinoptic privind rezultatele finalelor:

	băieți	fete	total
Maestru al sportului	4	2	6
Cat. I	33	17	50
Cat. a II-a	207	112	349
Cat. a III-a	375	156	531
Abandonuri	35	12	47
Fără clasificare	139	54	195

Este desigur îmbucurător faptul că la întrecerile finale participanții au realizat o serie de rezultate echivalente normelor de clasificare sportivă prevăzute pentru titlul de „maestru al sportului" și categ. I (după cum se știe, norme destul de pretențioase), dar nu este cîtuși de puțin normal ca pentru o finală de campionat, în care CALITATEA trebuie să fie pusă pe primul plan, ca majoritatea performanțelor să fie echivalente normelor de categ a II-a și a III-a, cu atît mai mult cu cît normele categ. a III-a sînt accesibile oricărui tînăr care are o oarecare pregătire. In aceste condiții este de neînțeles faptul că aproape 200 de concurenți n-au reușit nici măcar rezultate echivalente categ. a III-a!...

★

Dar cu tot progresul înregistrat de ediția a II-a, trebuie să spunem că ea nu s-a ridicat totuși la înălțimea așteptărilor, și că multe din lipsurile constatate încă în 1962 au existat și la întrecerile din acest an.

Aspectul negativ cel mai pregnant, evidențiat de principalele etape ale competiției (zonală și finală), a fost lipsa de continuitate în preocupările pentru această importantă acțiune.

In unele regiuni preocuparea s-a manifestat doar cu puțin timp înaintea întrecerilor etapei zonale (iulie) și apoi în preajma finalelor.

Lucrul acesta este dovedit, cum nu se poate mai bine, de desfășurarea întrecerilor, de selecționarea și prezentarea în concurs a multor echipe. La majoritatea echipelor participante la întreceri s-a putut observa lipsă de omogenitate, de echilibru valoric. *Și în acest an au existat improvizații în alcătuirea echipelor. In această privință vom da numai cîteva din numeroasele exemple pe care ni le-au furnizat întrecerile finale de la Constanța. Echipa raionului bucureștean Grivița Roșie a folosit pe alergătoarea de semifond Alexandrina Ghera la... greutate (7,10 m) și suliță (15,60), Banatul a utilizat-o pe sprintera Crista Mesaroș la înălțime (1,30), Ploieștiul a apelat la săritorul în înălțime Xenofonte Boboc să sară și la lungime (5,26 m) și la prăjină (3,20 m) etc.*

Aceste soluții, considerate poate ca „salvatoare", arată felul cum au înțeles comisiile respective de atletism, antrenorii și tehnicienii, să se preocupe de formarea unei echipe cu adevărat reprezentative.

SELECȚIONARE PE BAZA INDICILOR OBIECTIVI, NU... IMPROVIZAȚII

De la încheierea ediției din 1962 și pînă la începerea întrecerilor din acest an a fost timp suficient pentru a se rezolva cu succes această sarcină importantă. Pentru aceasta ar fi trebuit să existe însă o preocupare continuă, o muncă plină de exigență și spirit de răspundere. Ar fi trebuit organizate campionate de atletism în toate orașele și raioanele țării, așa cum de altfel există și sarcina trasată de documentele Conferinței pe țară a UCFS. Aceste campionate, deși obligatorii pentru atletism, nu au fost totuși organizate în toate raioanele iar în multe cazuri organizarea lor a fost făcută de mîntuială. Ele n-au reprezentat, așa cum este de presupus, o sărbătoare a atletismului din raionul respectiv, la care să participe cei mai buni atleți, selecționați în cadrul campionatului asociațiilor sportive, comisiile regionale de atletism, dar mai ales consiliile regionale ale UCFS n-au controlat felul în care se execută această sarcină, n-au dat îndrumări și n-au tras pe nimeni la răspundere pentru neîndeplinirea ei.

Așa s-a făcut că pentru întrecerile etapei zonale a campionatului pe echipe, formarea unor reprezentative de regiuni s-a făcut fără... prea mare greutate! Scheletul echipei îl formau cei cîțiva atleți cunoscuți, iar pentru celelalte locuri „vacante" s-a apelat la improvizații. Dacă s-ar fi organizat cum trebuie campionatele raionale, dacă ar fi fost urmărită cu toată atenția evoluția diferiților atleți, fie ei chiar și începători, cu siguranță că mulți dintre ei ar fi putut realiza rezultate cu mult mai bune decît cele ale „improvizațiilor".

★

Iarna trecută și în primăvară o serie de antrenori au întreprins cîteva „turnee" prin țară, pentru depistarea elementelor talentate pentru probele de aruncări. Rezultatul acestor investigații a fost mai mult decît mulțumitor și mulți din acești tineri au fost chemați, pe timpul vacanței de vară, în tabere de pregătire, realizînd progrese însemnate în însușirea corectă a deprinderilor tehnice ale probelor respective. Ne așteptam ca foarte multe din aceste elemente să fie urmărite, în continuare, după terminarea taberelor și chemate la pregătirea echipelor regionale. Dar, lucrul acesta s-a realizat într-o măsură insuficientă. Cine poartă răspunderea acestei situații? De ce această frumoasă acțiune inițiată de federație nu a fost continuată de comisiile regionale de atletism?

Desfășurarea întrecerilor etapei zonale a scos la iveală numeroase lipsuri. Unele dintre ele au fost arătate în analiza făcută la terminarea concursurilor, altele au fost sesizate conducătorilor și antrenorilor echipelor respective de către observatorii federali. Totuși s-au luat puține măsuri pentru îndepărtarea acestor deficiențe și nimeni nu se poate plînge că n-a avut timp pentru așa ceva, din iulie de la zone pînă la sfîrșitul lui octombrie, la finale.

DESPRE UNELE... PERFORMANȚE

In prima finală de la Constanța (locurile I—XIII) s-au înregistrat cîteva performanțe de valoare europeană dar rezultatele la numeroase probe au fost sub așteptări. Intre cele cîteva performanțe valoroase și restul rezultatelor a existat o supărătoare diferență. In timp ce Jurcă, de exemplu, la 110 mg realiza 14,3 sec., ultimul clasat, C. Simion a obținut 20,2 sec!; alături de C. Drăgulescu, cu noul său record de 65,55 m, pe foaia de concurs la ciocan erau notate rezultate de 23,02, 22,90 m; la triplu salt șapte concurenți n-au reușit să sară 12,00 m, la 400 m plat au existat o serie de concurenți care au alergat cu mult mai slab decît Florentina Stancu, **cîștigătoarea probei la fete** (57,4). Aceste **exemple** le-am cules de la întrecerile finalei **I, a** doua (locurile XIV—XXII) fiind **și mai** „bogată" în astfel de rezultate. Și **pentru** că tot veni vorba despre finala **a** II-a vom arăta că la o serie de **probe** au fost concurenți care n-au **reușit** să obțină nici măcar un singur **punct** după tabela internațională (Gh. **Alexa** — Suceava, **C. Paiu** — Galați **etc**). Ce părere au antrenorii, profesorii **de** educație fizică despre această **situație?** Justifică oare munca lor pe un **an?**

Organizatorii întrecerilor de la **Constanța** au multiplicat tabelele cu **rezultatele** obținute în cele două finale **și** le-au dat delegaților echipelor **participante**. Nu știm dacă toți cei care **au** primit aceste rezultate le-au citit **cu** toată atenția, și mai ales le-au **analizat** cu spirit de răspundere.

SĂ TRECEM LA LUCRU ANUL 1964 BATE LA UȘĂ!

Campionatul pe echipe s-a **încheiat** de mult, dar mai sînt consilii **regionale** UCFS care nu au analizat **modul în** care s-au desfășurat întrecerile, **nu au** analizat activitatea desfășurată în **acest** an pe tărîmul atletismului, nu au **luat** măsuri pentru pregătirea temeinică **a** sezonului competițional al anului **viitor**. De aceea, se impune ca toate **consiliile** regionale ale UCFS să **organizeze analiza pregătirii și comportării** echipei regiunii respective în **ansamblul** activității generale a **atletismului** din acest an.

Anul viitor se va desfășura **prima** Spartachiadă republicană, în cadrul **căreia** atletismul ocupa un loc **principal**. Desfășurarea întrecerilor de **atletism** se va face, în general, după **formula** campionatului regiunilor din 1963.

Pentru a putea asigura succesul **deplin al acestei mari competiții, cea mai** mare din istoria sportului nostru, **trebuie** să se întocmească de îndată **un** plan concret de acțiune, care să urmărească:

- Selecționarea a cel puțin 5—6 elemente de perspectivă pentru fiecare probă (in special cele deficitare) în vederea alcătuirii unui lot complet, care să înceapă din timp pregătirile în funcție de cadrele de specialiști (pe diferite probe).
- Inițierea unor acțiuni cu caracter de depistare a unor elemente talentate, fie prin concurs de selecție — unde este posibil — fie prin trecerea unor probe de control a calităților fizice (viteză — 30 m, detenta — lungime fără elan, forța de săritură în sus etc.).
- Repartizarea atleților pe antrenori și profesori de educație fizică (pe raioane, centre de pregătire — în funcție de specialiști), urmărindu-se pregătirea simultană a atleților seniori, tineret, juniori și copii.

Pentru a realiza aceste sarcini vor trebui activizate comisiile regionale de atletism, angrenindu-se în muncă toți profesorii de educație fizică din fiecare regiune, un larg activ obștesc care să organizeze în cele mai bune condițiuni activitatea atletică.

Valeriu Jurcă a concurat în acest sezon la mai multe probe (400 m g, lungime, 200 m, ștafete, 110 m g). Așteptam — și mai așteptăm încă! — un nou record la 400 m g, dar Jurcă l-a stabilit la... 110 m g. Iată-l, la un antrenament de trecerea gardului.

Cupa 30 Decembrie — ultimul concurs al anului

Bazinul acoperit de la Floreasca găzduiește astăzi și mîine tradiționala competiție, cu care se încheie sezonul 1963: *„Cupa 30 Decembrie"*. Ca și în anii trecuți, competiția este deschisă celor mai tineri înotători — copiii. Organizatorii — comisia orășenească de specialitate — au introdus în program probe pe distanța de 33 m (pentru copii născuți în 1951 și ulterior) și 66 m (pentru copii născuți în anii 1949—1950). Cluburile pot înscrie cel mult patru concurenți de probă individuală (în clasament contînd doar primii doi) și o singură ștafetă, iar dreptul de participare este limitat la două probe de reuniune.

Iată programul celor două zile de concurs: *astăzi* (ora 19,30): 33 m liber (f), 33 m liber (m), 66 m bras (f), 66 m bras (m), 33 m spate (f), 33 m spate (m), 66 m fluture (f), 66 m fluture (m), 100 m bras junioare cat. a II-a (în afară de concurs), 100 m bras juniori cat. a II-a (în afară de concurs), 4x33 m liber (f), 4x33 m liber (m), 4x66 m mixt (f), 4x66 m mixt (m).

Mîine (ora 9,30): 33 m bras (f), 33 m bras (m), 66 m liber (f), 66 m liber (m), 33 m fluture (f), 33 m fluture (m), 66 m spate (f), 66 m spate (m), 100 m liber junioare cat. a II-a (în afară de concurs), 100 m liber juniori cat. a II-a (în afară de concurs), 4x33 m mixt (f), 4x33 m mixt (m), 4x66 m liber (f) și 4x66 m liber (m).